



ת"ד 5173/02/13 - מדינת ישראל נגד ג' ב'

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

ת"ד 5173-02-13 מדינת ישראל נ' ב'
תיק חיצוני: 52-237/2010

בפני כבוד השופט - ס. נשיאה יהושע צימרמן
המאשימה מדינת ישראל
נגד הנאשם ג' ב'

גזר דין

מהלך הדין

בהתאם לכתב האישום, הנאשם הואשם בכך שבעת נסיעתו במשאית, לא שמר על מרחק מספיק ממשאית שנסעה לפניו ובכך גרם לתאונת דרכים בה נחבל הנוסע שישב לצידו, מר א' ק', ונחבל חבלה של ממש, אשר הביאה, בין השאר, לקטיעת רגלו, כן נחבל הנאשם עצמו ונגרם נזק לרכבים המעורבים. לאחר ניהול הוכחות ניתנה הכרעת דין בה הורשע הנאשם במיוחס לו בכתב האישום ונשמעו הטיעונים לעונש.

ראיות וטיעונים לעונש

ראיות וטיעוני התביעה

המאשימה הגישה את הרשעותיו התעבורתיות של הנאשם ואת רישומו הפלילי. כן הגישה המאשימה מסמכים מהמוסד לביטוח לאומי אשר העידו על החבלה הקשה אשר נגרמה למר ק'.

המאשימה תיארה את נסיבות התאונה בה הורשע הנאשם ותוצאותיה: **"...נהג הנאשם ברכבו רכב משא בכביש 6 מדרום לצפון בהתקרב הנאשם לקילומטר 129.2 לא שמר מרחק מהמרכב שנסע לפניו ופגע בה, כתוצאה מהתאונה הנוסע שישב ברכבו של הנאשם נחבל חבלות קשות בכך שנקטע לו חלק מרגל שמאל מעל הברך וכן נגרמו לו שברים פתוחים ברגל ימין, שברים בצלעות צד שמאל, הוא הורדם ואושפז לתקופה ארוכה במחלקה לטיפול נמרץ ולאחר מכן לשיקום..."** . כן ציינה המאשימה את קביעות בתי המשפט כי יש להטיל עונשים כבדים על הפוגעים בבטיחות בדרכים וכן כי **"אין מקום לענישה סלחנית ויש להעביר לציבור מסר מרתיע"** . המאשימה הסבירה בטיעונה כי הנפגע לא התייצב בבית המשפט בשל הקושי בסיטואציה זו. בסיכומו של דבר עתרה התביעה להטלת מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח מעבר ל-6 חודשים, פסילה ארוכת שנים, פסילה על תנאי ומאסר על תנאי מרתיעים וקנס. המאשימה הגישה פסיקה לתמיכה בטענותיה.



ראיות וטענות ההגנה

ההגנה הגישה לבית המשפט אישורים רפואיים המעידים על תאונת עבודה אשר עבר הנאשם לאחרונה ועל בעיות אורתופדיות בשל כך, וכן הגישה ההגנה מכתב מהפסיכותרפיסטית המטפלת.

בפני בית המשפט העיד חברו של הנאשם לעבודה, מר יוסי אלגזר: **"התחברנו ראיתי שהוא אוהב לעזור לאנשים, אפשר לסמוך עליו בכביש... הוא בן אדם אחראי, בגלל זה שמו אותו כנהג קו, לא כל אחד יכול להיות נהג קו, רק מי שאפשר לסמוך עליו. גם את א' (הנפגע, מר ק'. י.צ.) אני הכרתי. היחסים ביניהם היו רגילים בין עובד למעביד, א' היה תחת חסותו של ג'. א' הסתבך באיזה מקרה וג' עזר לו. שמר עליו. עזר לו בבית.**

כן העיד בפני בית המשפט חבר נוסף של הנאשם לעבודה, מר נסים ברנס: **"הוא בן אדם בסדר, מתנהג עם כל בן אדם כמו שצריך לא פוגע באף אחד. מתי שצריך לעזור הוא עוזר. הוא עזר לי הרבה פעמים בהתנהלות במאפייה, גם כשהיינו צריכים להיכנס לסופר והיו נדחפים הוא היה עוזר לי... הוא נהג טוב, זהיר מאוד. לא משתולל על הכביש, ונזהר מהרבה דברים. למרות שעובדים בלילה גם בלילה הוא שומר."**

רעיתו של הנאשם, הגב' ל' ב', הגישה לבית המשפט מכתב אשר כתבה, וכן העידה: **"...מבקשת להתחשב בעונש אנחנו בסה"כ משפחה נורמטיבית שמתפרנסים משכר מינימום, יש 4 ילדים, המצב הכלכלי לא כל כך טוב, ואם ג' יקבל פסילה ארוכה נהיה במצוקה מאוד קשה, אני רוצה שהוא ימשיך לעבוד ביושר, בכבוד... יש לי ילדה שהשתחררה מהצבא, אנחנו רוצים להוביל אותה ללימודים, עוד ילדה שעומדת להשתחרר ועוד שני ילדים קטנים שצריכים לראות את הדרך הנכונה של אבא. אבקש להתחשב כמה שרק אפשר שנמשיך להתנהל כמשפחה נורמטיבית, אנו משתכרים משכר מאוד מאוד נמוך בחודש."**

אף הנאשם אמר את דבריו לבית המשפט: **"...אני מבקש להתחשב בנסיבות, גם מה שאשתי אמרה, שילמתי מחיר מאוד כבד ועד היום אני משלם. אני מבקש את מידת הרחמים, אני סוחב את זה כבר הרבה זמן, זה צלקת בתוך הלב, זה סוחב איתי הרבה רגשות אשמה, למרות שאני יודע שניסיתי למנוע את התאונה, לא נעשו פה דברים כהלכה. אני מתנצל מעומק ליבי, אבקש רחמים."**

הסניגורית תיארה את תולדות חיו ומשפחתו של הנאשם ואת הנזקים הפיזיים, הנפשיים, הכלכליים והמשפחתיים שנגרמו לו עקב התאונה. בנוסף, מסרה ההגנה כי בשל מצבו הרפואי של הנאשם אינו מוצא עבודה וכי לאחרונה פוטר בעבודתו בשל ריבוי בדיקות רפואיות. עוד טענה ההגנה כי לאחרונה נגרמה לנאשם תאונה כשירד מהמלגזה במקום עבודתו והוא נחבל.

הסניגורית טענה כי הנאשם הורשע בעבירה הקלה ביותר מעבירות הרשלנות ומסרה כי **"אם המאשימה הייתה סוברת שמדובר ברף רשלנות גבוה יותר וודאי הייתה מאשימה אותו בקלות ראש"**. הסניגורית גם ביקשה להתחשב בכך שהתאונה, מושא תיק זה, התרחשה לפני כשש שנים. לעניין העונש טענה כי אל לו לבית המשפט לשלוח את הנאשם למאסר מאחורי סורג וברח תרם יזרזר על כך. ההגנה צירפה פסיקה לתמיכה בטענותיה.

דין והכרעה



כאמור, הנאשם הורשע בכך שבעת נהיגתו במשאית, לא שם לב לדרך, לא שמר על מרחק מספיק ממשאית אשר נסעה לפניו ופגע בה. כתוצאה מהתאונה, הנוסע ברכבו של הנאשם, מר א' ק', נחבל חבלה של ממש - קטיעת רגל שמאל מעל הברך, שברים פתוחים ברגלו ושברים בצלעותיו. בנוסף, מר ק' הורדם ואושפז למשך 20 יום. בתאונה נחבל גם נהג המשאית המעורבת וניזוקו שני כלי הרכב. תוצאותיה הקשות של התאונה, כאמור, הינן לחובת הנאשם. כמו כן, הנאשם נהג ברכב כבד אשר חובת הזהירות המוטלת על הנוהג בו - מוגברת. עד ההגנה תאר את הקושי בנהיגה במהלך עבודת לילה ואף זאת מלמד כי היה על הנאשם לנקוט משנה זהירות. אף עברו של הנאשם אינו מדבר בעדו. בנוסף, כבר קבעו בתי המשפט לא אחת כי ראוי להחמיר את הענישה במקרים מעין אלו, ויש להתייחס לתאונות דרכים שתוצאן חבלות קשות באמות מידה הקרובות לתאונות קטלניות. מכל אלו, באתי לכלל מסקנה כי יש לגזור את דינו של הנאשם למאסר.

יחד עם זאת, בשאלה האם לגזור את דינו של הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריה או שמא למאסר בעבודות שרות, יש לתת את הדעת לנסיבותיו האישיות של הנאשם. ב"כ הנאשם ביקשה, טרם טיעוניה לעונש, כי ינתן תסקיר שרות מבחן בעניינו של הנאשם. בית המשפט לא נעתר לבקשה וסבר כי אין מקום לדחות את סיום ההליכים, בתיק כה ישן, לחודשים רבים לשם קבלת התסקיר. הנתונים האישיים אשר ההגנה ביקשה להביאם בפני שרות המבחן יכולים להיות מובאים בפני בית המשפט אשר יתן להם את כל מלוא משקלם, וכך אכן היה. הסניגורית פירטה באריכות את הנזקים אשר נגרמו לנאשם כתוצאה מהתאונה הן במישור הנפשי, הן במישור התעסוקתי-כלכלי, והן במישור המשפחתי. תימוכין לטענות אלו ניתן היה למצוא במכתב הגורם הטיפולי אשר הוגש לתיק, וכן בעדויותיהם של הנאשם ורעייתו. כן לקולא יש לראות את תאונת העבודה אשר עבר הנאשם לאחרונה, דבר אשר גרם לקשיים נוספים ולצמצום נוסף באפשרויות התעסוקה העומדות בפניו. בהקשר זה אציין כי הנאשם נשלח לקבלת חוות הממונה על עבודות השרות אשר בתחילה קבע כי בשל קשייו הרפואיים, הנאשם איננו כשיר לביצוע עבודות שרות. הסניגורית לא אמרה נואש, ובחלוף 4 חודשים ניתנה חוות דעת נוספת אשר איפשרה את שילובו של הנאשם בעבודות שרות. הנאשם כפר אמנם בעבירות המיוחסות לו וניהל את ההוכחות עד תום, ואולם ניתן להתרשם כי חרטתו אשר הובעה בפה מלא בפני בית המשפט היתה כנה. בנוסף לכל האמור יש לקחת בחשבון, לקולא, גם את העובדה כי מדובר בתאונה שארעה לפני כשש שנים.

התביעה לא עתרה להטלת פיצוי וממילא ההגנה לא טענה בעניין, משכך לא מצאתי מקום לשקול רכיב עונשי זה, ובנסיבות הקיימות לא מצאתי מקום להטיל קנס על הנאשם.

לאור האמור ובאיזון השיקולים לקולא ולחומרא אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים. המאסר ירוצה בעבודות שרות והנאשם יתייצב לריצוי עבודות השרות ביום 21.12.15 במקום ובשעה הנקובים בחוות דעת הממונה.
2. פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה לתקופה בת 4 שנים.
3. אני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 10 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 אם ינהג בזמן פסילה או יורשע בגרימת תאונת דרכים שתוצאותיה חבלות של ממש.



זכות ערעור על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, ו' כסלו תשע"ו, 18 נובמבר 2015, בנוכחות הצדדים.